

EN GAMMAL LEK

Andante

Martin Koch

Och lin - den bär löv och lö - ven fal - la av och
 jor - den bär al - la grö - na sko - gar. Vi
 lek - te en lek, en gam - mal, gam - mal lek, vi
 lek - te den i al - la vä - ra da - gar. Och
 se vad jag fått ut - i min hand, och
 se, vad jag fått att fö - ral En
 li - ten flick - a så fa - ger och grann, så
 nåt - ter ut - i si - na klä - der. Jag
 hål - ler dig så kär, jag sti - ger dig så när. Jag
 törs in - te sä - ga hur vack - er du är, jag
 lå - ter dig stå för en an - nan. Och
 lin - den bär löv och lö - ven fal - la av och
 jor - den bär al - la grö - na sko - gar.

Och linden bär löv och löven falla av,
 och jorden bär alla gröna skogar,
 I herrar, det var min hjärtanskär,
 hon lekte med mitt hjärta grymma lekar
 De lyste som guld hennes ljuvliga ord,
 när vi lekte och viskade kärligt.
 Men trollguld faller som vissnade löv,
 och så föllo vi båda från varandra.
 Jag håller dig så kär,
 jag stiger dig så när,
 jag törs inte säga,
 hur vacker du är,
 jag låter dig stå för en annan.

Och linden bär löv och löven falla av,
 och jorden bär alla gröna skogar.
 Nu leder min väg i natten in,
 I herrar, den stora, tysta natten.
 De unga, de sörja för alls ingen sorg
 och fröjdas för alls ingen glädje.
 De dāras av trollenas guldröda mull
 och leka så farliga lekar.
 Jag håller dig så kär,
 jag stiger dig så när,
 jag törs inte säga,
 hur vacker du är,
 jag låter dig stå för en annan.

Martin Koch